जुहोति। अग्नये स्वाहा कृत्तिकाभ्यः स्वाहा। अम्बायै स्वाहा दुलायै स्वाहेत्यादिनारिष्टहोमाश्च चोदकेन प्राप्ताः। दश ते तनुवो यज्ञ इत्यादिभिर्मन्त्रैराज्याहुतयोर्नारिष्टहोमाः। एतेभ्यो नारिष्टहोमेभ्यः पूर्व्वमुपहोमाः कर्त्तव्याः। कुतः अष्टाकपालं निर्वपेत्, सोऽच जुहोतीति प्रत्यक्षपाठेन मुख्यसामीप्यमुभयहोमानां प्रतीयते। तच्चातिदिष्टैर्नारिष्टहोमैर्व्यवधाने बाध्येत। तस्मादुपहोमानां पूर्व्वत्वमितिप्राप्ते ब्रूमः। नक्षत्रेष्टिरूपा विकृतिर्विधीयमाना स्वोपकारकमङ्गजातमपेक्षते। तदा चोदकः प्राकृतं नारिष्टहोमादिकमङ्गं बोधयति। प्रत्यक्षवाक्यन्तु वैकृतमुपहोमादिकं। तयोर्म्मध्ये कृत्स्नोपकारतया नारिष्टहोमाद्यङ्गत्वं सहसा बुध्यते। उपहोमाद्यङ्गतात्वपकारे कल्पिते पश्चाद् बुद्ध्यते। ततः प्रधानप्रत्यासत्त्या नारिष्टहोमाः पूर्व्वमनुष्ठेयाः। उपहोमाः पश्चादनुष्ठेयाः।

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्द्दं निवारयन्।
पुमार्थांश्चतुरोदेयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः॥

इति माधवीये वेदार्थप्रकाशे कृष्णयजुर्ब्राह्मणे तृतीयकाण्डे प्रथमप्रपाठके षष्ठोऽनुवाकः॥*॥

समाप्तश्च प्रथमप्रपाठकः॥